

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 24 marca 2016 r.

DOLiS-033-32/16/BG

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

w nawiązaniu do spotkania roboczego, które odbyło się w dniu 16 marca 2016 r. w siedzibie Ministerstwa Cyfryzacji oraz odnosząc się do treści otrzymanego *porozumienia w sprawie współpracy w zakresie składania wniosków o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Banku*, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych pragnie zwrócić uwagę na następujące kwestie.

Po pierwsze, podkreślenia wymaga, że odpowiedzialność za właściwą organizację współpracy w zakresie składania wniosków o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego banku należy do administratora danych oraz administratora bezpieczeństwa informacji – jeżeli został powołany.

Zastrzec jednocześnie wypada, że nie jest rolą Generalnego Inspektora ingerowanie w treść porozumienia regulującego te kwestie, niemniej organ uważa za stosowne przypomnieć na czym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.) polegają role administratora danych (którym – jak wynika z art. 7 pkt 4 tej ustawy – jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych) oraz podmiotu, któremu powierzono przetwarzanie danych.

Analiza przepisów ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2016 r. poz. 195) pozwala stwierdzić, iż bank nie będzie występował w roli administratora danych, gdyż zadania, jakie na gruncie tej ustawy mają realizować banki prowadzący się w praktyce do roli usługodawczej. Jednocześnie w ustawie brak jest regulacji stanowiących o powierzeniu ustawowym. Zgodnie zaś z art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych. Podmiot ten może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (art. 31 ust. 2). Jak z kolei stanowi art. 31 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych, podmiot, któremu powierzono przetwarzanie danych przed rozpoczęciem ich przetwarzania jest obowiązany podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art.

36-39, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a. W zakresie przestrzegania tych przepisów podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych.

W związku z powyższym, dla zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych w zakresie składania wniosków o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego banku, właściwe wydaje się zastosowanie konstrukcji powierzenia przetwarzania danych (art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych), dlatego też konieczne jest zawarcie stosownej umowy między administratorem danych, a podmiotem, któremu powierzono przetwarzanie danych, stosownie do wymogów określonych w art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych.

Podkreślenia wymaga, że podmiot przetwarzający dane na podstawie umowy powierzenia zawartej z administratorem danych, w rozumieniu przepisów ustawy nie staje się ich administratorem. Powierzenie przetwarzania danych osobowych oznacza dokonywanie na danych operacji jedynie w imieniu i na rzecz ich administratora i nie może prowadzić do zmiany jego statusu, czy odebrania mu tej roli. Administrator danych nadal ma decydować o celach i środkach każdej operacji polegającej na przetwarzaniu danych, natomiast podmiot, któremu powierzono przetwarzanie danych, nie może ich wykorzystywać we własnym celu czy interesie.

Jako że nie może mieć miejsca zaburzenie ról między administratorem danych, a podmiotem przetwarzającym dane na podstawie zawartej z administratorem umowy powierzenia, wskazać trzeba, że realizacja umowy powierzenia wyklucza zatem jakiegokolwiek uzurpowanie sobie przez podmiot przetwarzający praw administratora danych osobowych, łącznie z tworzeniem tzw. zbiorów doraźnych (art. 2 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych).

O ile będzie to niezbędne, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych będzie zatem badał, czy stosowna umowa została zawarta oraz czy bank nie wychodzi poza swoją rolę – ograniczoną z uwagi na specyfikę instytucji powierzenia, wyznaczoną treścią umowy, ale i ogólnym brzmieniem art. 24 ust. 1 ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.